

tijdperk van de feministe Elisabeth Baelde en het raadslid Suze Groeneweg, klaagt Jo Zwartendijk in 1930, dat er in Rotterdam verenigingen voor kunst en andere zaken bestaan, waar de vrouw in de commissie van toezicht haar intrede nog altijd niet mocht doen.

Onze dames van 1809 en nog tientallen jaren daarna, kenden dergelijke gevoelens zeker niet. Veilig uit het gezin tredend voor een gewichtige middag, van elkanders vriendschap zeker, zien wij ze zonder enige feministische allure, serieus de voorkomende zaken behandelen. Zij schrikken voor geen enkel gezin terug, zien niet naar godsdienstige overtuiging, maar prefereren wel te gaan waar nog geen hulp geweest is. Het ontbreken van een trouwbriefje blijft het éne afschrikwekkende beletsel.

Zouden wij Elisabeth Baelde, Ida Heyermans, Sophie Plate en dergelijke vrouwen soms te danken hebben, dat die schrik thans plaats gemaakt heeft voor het gevoel: „Wie zonder zonde is werpe op haar den eerste steen” ?

Maar laat ons eindigen met de hoop, dat „Voor Vrouwen door Vrouwen” bij het 200-jarig bestaan even rustig en nuttig bezig zal zijn als thans weer mogelijk is.

Het huidige bestuur wordt gevormd door:

L. A. Evers-Sijthoff, presidente

H. M. Drost-van Stolk, secretaresse

A. van der Mey-Dresselhuys, penningmeesteresse

A. C. Cankrien-van Dorp

C. H. van Dam-Huet

E. Kolff-Mees.